

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-522/03 Scania Finance France SA przeciwko Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. ⁽¹⁾ (wniosek Oberlandesgericht München o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Konwencja Brukselska — Uznanie i wykonanie — Podstawy odmowy uznania — Pojęcie „doręczenia w należyty sposób”)

(2005/C 296/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 522/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy), postanowieniem z dnia 31 października 2003 r. r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 grudnia 2003 r. r., w postępowaniu: Scania Finance France SA przeciwko Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jahn (sprawozdawca), prezes izby, K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 27 pkt 2 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz art. IV akapit pierwszy protokołu załączonego do tej konwencji należy interpretować w ten sposób, że gdy pomiędzy państwem pochodzenia a państwem wezwanym obowiązuje konwencja lub porozumienie, doręczenie w należyty sposób pisma wszczynającego postępowanie pozwanemu, który nie wdał się w spór należy oceniać wyłącznie w świetle postanowień tej konwencji lub tego porozumienia, z zastrzeżeniem możliwości przekazywania pism bezpośrednio między

urzędnikami sądowymi, pod warunkiem braku oficjalnego sprzeciwu państwa wezwanego, zgodnie z art. IV akapit drugi protokołu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.02.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-9/04 postępowanie karne przeciwko Geharo BV ⁽¹⁾ (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Dyrektywa 88/378/EWG — Zabawki — Dyrektywa 91/338/EWG — Maksymalna dopuszczalna zawartość kadmu)

(2005/C 296/10)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-9/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez (Niderlandy) postanowieniem z dnia 23 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 stycznia 2004 r., w postępowaniu karnym przeciwko **Geharo BV**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), N. Colneric, K. Schiemann i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 1 zdanie drugie dyrektywy Rady 91/338/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. zmieniającej po raz dziesiąty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych 91/338 należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on temu, by wydany w tej dyrektywie zakaz sprzedaży wyrobów o zawartości kadmu przekraczającej dopuszczalne maksimum obowiązywał w stosunku do zabawek, objętych zakresem dyrektywy Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 6.3.2004